

15 JULI 1922

No. 14.

27e Jaargang

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Want èn hij die heiligt èn zij die geheiligt worden, zijn allen uit één; om welke oorzaak hij zich niet schaamt hen broeders te noemen.

Hebr. 2 : 11.

Een Uitdaging:

**Kunnen de critici op het Mormonisme een hooger plan en
betere resultaten aantonen in alle wegen
van het goede, dan Mormonisme
alreeds heeft bereikt?**

Rede, gehouden in de Salt Lake Tabernakel,
12 Maart 1922 door Ouderling Nephi L. Morris.

(Vervolg.)

Welk volk? Dat volk dat door onze vrienden van het „Institute” wordt aangewezen als een „dreigend gevaar”. „Wat was het belangrijkste dat gij hier gezien hebt?” „Het volk”, dit mormoon-sche volk, levend hun eenvoudige, vlijtige, kuische, eerlijke levens daar in Zuidelijk Utah. Geen onpartijdig man kan zich begeven onder dit volk van Zuidelijk Utah, innig gehecht als zij zijn aan hun idealen van het hoogste gehalte, toegewijd aan dienst van de edelste soort, zonder met diepe bewondering vervuld te worden. Door de geslachten heen hebben zij gewerkt om de problemen op te lossen van hun industriëel, sociaal en godsdienstig leven.

Aldus verklaren wij dat deze Heiligen der Laatste Dagen, zooals gij zien kunt in ieder deel van dit groote land, het enige antwoord zijn dat wij hebben aan te bieden aan onze critici en aan hen, die fouten zoeken in onze levenswijze en ons „Geloof”. En wij dagen nu hier in gemoede onze naijverige vrienden van de I. C. W. I. uit ons een volk te vertoonen, behoorende tot een van hun verschillende secten, dat gelijk is aan dit volk in karakter en prestaties.

Terwijl de I. C. W. I. hier verleden zomer vergaderde, verheugde ik mij in de nauwkeurige onderzoeking van een zeer belangrijk en prettig boekje, geschreven door Roger W. Babson, de groote statisticus, over het onderwerp: „De Grondslag van Welvaart”.

In dit boek is een zeer groot gedeelte gewijd aan de Christelijke Kerk, vanwege haar invloed op de beschaving en omdat zij de basis is van financiële welvaart.

Er wordt in dit boek gewag gemaakt van een werk, geschreven in 1912 door prof. Carver van Harvard.

Mr. Babson maakt de volgende opmerking over dit werk:

Sommige lezers hebben waarschijnlijk een boek gezien, geschreven door prof. Carver van Harvard: „De godsdienst, waard om te bezitten”.

In dat boek bespreekt de auteur de verschillende secten der Christenwereld. Dan zegt hij met stelligheid dat de godsdienst, die het meeste waard is, de godsdienst die zal blijven voortbestaan, de godsdienst is die het meest produceert. Doch deze productie zal niet komen door alleen productie te zoeken, maar eerder door de ontwikkeling van deze fundamenteele eigenschappen die beschreven zijn.

De beste Godsdienst.

Ik nam de moeite dit boek, geschreven door Prof. Carver, op te zoeken en dit is hetgeen hij zegt: „Iemand, die gelooft dat godsdienst een positief nut heeft buiten het gebied van aethetica of emotioneel geluk..... is gedwongen rondom zich te kijken en te zien welken godsdienst het grootste aandeel heeft in de sociale en economische ontwikkeling van het volk die haar bezit en van de gemeenschap waarin zij bloeit. Als hij dien godsdienst gevonden heeft, is hij verplicht er een voorstander van te worden. Daarenboven, hoe meer hij zijn verantwoordelijkheid gevoelt tegenover de gemeenschap, en hoe meer vaderlandlievend hij is, des te heviger zal hij gedrongen worden, een beroep te doen op zijn medeburgers, om datgene aan te nemen wat hij beschouwt als het beste type van godsdienst. Het zou laag zijn tegenover zijn plicht, zijn land en zijn medemenschen, als hij dit niet deed”.

Prof. Carver zegt verder:

„Wat is de beste godsdienst? De beste godsdienst is die, welke te.: „een machtige prikkel is voor de energie”. Dat wil zeggen in eenvoudige woorden, een godsdienst, die den mensch aanspoort tot handelen, hem inspireert tot dienst of hem opvoert in zijn verlangen om groote en waardevolle daden te verrichten”. En ten tweede: „die de energie leidt naar een doel”.

Wat is het nut van energie, als zij niet productief gemaakt kan worden? Een vlieg, die in een flesch bromt, bereikt niets, ofschoon zij bromt met energie. Maar een paard, gespannen voor een ploeg

of een man met een schoffel, of een machine, die aan een dozijn ploegscharen is vastgehaakt, volbrengen iets in de wereld.

Dan zegt hij: „Dàt is de meest productieve verdeeling van energie, die in staat stelt het meeste leven te onderhouden, en het overvloedig te onderhouden, hetwelk de grootste contrôle heeft over de krachten der natuur en de meest volmaakte heerschappij over de wereld, en die den mensch in staat stelt te heerschen en geriefelijk te leven, in welke omgeving hij zich ook moge bevinden”.

Nu, dat beteekent, den mensch te leeren hoe hij leven moet — leven in welvaart, geluk en voorspoed, niet alleen een maatschappelijk, maar tevens een geestelijk leven op te bouwen. Het is zeker van belang zich een bestaan te verschaffen, maar grooter is het om zich een „leven” te scheppen ,terwijl men strijdt om een bestaan.

Prof. Carver, voortgaande, zegt:

„Welke de ware kerk is, is een vraag van de toekomst en niet van het verleden.....

De overwinning moge zijn aan een kerk, die alreeds sterk is, zij moge zijn aan de Christian Scientisten; zij moge zijn aan de „Mormonen” of zij moge komen aan een of andere nog niet bestaande kerk. Eén ding is zeker, zij zàl zijn aan de meest doeltreffende, niet wat betreft het spreken, maar waar het betreft de vruchtbaarheid”.

De Moed van Jozef Smith.

Laten wij met zijn definitie in onze gedachten eenige opmerkingen maken en in den geest van vriendelijkheid en zachtmoedigheid onder uwe aandacht brengen dat:

1e. Diè godsdienst de beste is, die een machtige aansporing is voor de menschelijke energie.

Hebt gij ooit nagedacht over het leven van Joseph Smith, een jongen van 14 jaren, die in het bosch ging om God te bidden om goddelijke voorlichting en wijsheid en daar, tot zijn verbazing, die zijn ziel bijna overweldigde, stonden voor hem in antwoord op zijn gebed, God den Vader en God den Zoon.

Kunt gij u niet in zekere mate voorstellen den buitengewonen moed en de geduchte kracht, die er in zijn ziel geweest moet zijn om aan de wereld te vertellen dat hij God den Vader en God den Zoon gezien had met zijn eigene oogen? Moet er niet een krachtige prikkel geweest zijn voor zijn oprechtheid om te weerstaan allen tegenstand en smaad, die op hem geladen werd, omdat hij aan de menschen vertelde dat hij God den Vader en God den Zoon gezien had, Die voor hem verschenen als twee verheerlijkte menschelijke wezens?

Er was geen antwoord op zijn beweringen, er werd niet geprotesteerd, maar hij werd dood verklaard en hoonend nagewezen en

lichamelijk mishandeld. Nochtans zeide hij, evenals de Apostel Paulus:

„Ik wist dat ik een visioen gehad had en ik wist dat God het wist en ik kan het niet loochenen”. Kan er een volzin zijn meer bezielend door den geest van eerlijkheid en waarheid dan deze: „Ik wist dat ik een visioen gezien had en ik wist dat God het wist en ik kon het niet ontkennen”. Hoe zoude hij anders hebben kunnen handelen?

Terwijl wij spreken over een godsdienst die iets produceert, laat ons even deze opmerking maken: Dit was de groote, inwijden- de gebeurtenis van deze wonderbare bedeeing; en de eerste groote fundamenteele waarheid, onmisbaar bij geopenbaarden godsdienst is: dat de mensch God zal kennen en Hem zien.

Houdt in uwe gedachten uwen „God zonder lichaam, lichaams- deelen en gemoedsaandoeningen”, en uwe onstoffelijke Godheid.

Hier was een jongeling, die zeide dat hij God zag van aangezicht tot aangezicht en dat God een lichaam had en dat hij „medelijden” openbaarde. God de Vader en God de Zoon stonder voor hem en hij aanschouwde hen en hoorde hen spreken. Deze groote openbaring was het grootste geestelijke geschenk der moderne tijden; het was de herstelling van het ware Godsbegrip.

Wat betreft de oprechtheid van zijn karakter, het kan niet ont- kend worden, dat er een machtige prikkel was, die hem in staat stelde getrouw te zijn aan deze getuigenis, want zij kostte hem in 't eind zijn leven. Later ontving hij het Boek van Mormon en de gouden platen, waarop bijzondere teekens waren gegraveerd. Een ongeleerde jongen, vertrouwend op de gave Gods, vertaalde deze teekens en met de hulp van zijn vrienden, Oliver Cowdery, Martin Harris en David Whitmer, werd dit boek eindelijk uit- gegeven en verspreid over de geheele Christelijke wereld.

Een krachtige aansporing.

Daarna ondernam hij het stichten van een kerk. Geen populaire kerk, geen kerk, die geërbiedigd en vereerd werd door duizen- den. Neen, een nieuwe kerk, in al haar gezichtspunten merkbaar verschillend van de kerken der wereld; in de eerste plaats bekend makend, dat de Kerk van Christus niet op de aarde was.

Nu, wie van u, mijne broederen van de Inter-mountain Christian Workers Institute, wie van u heeft ooit zulk een moed getoond als noodig is om de geheele wereld te vertellen dat de Kerk van Christus niet op de aarde is, en als er ooit een gelegenheid voor u was om zulk een uitdagende bewering te maken, wie van u zou het vele jaren van beproeving, vervolging en verdrijving vol- houden en getrouw zijn aan zijn oprechtheid, tot gij eindelijk uw getuigenis bezegelde met uw eigen kostbaar bloed? Zulk een uit-

werking had den krachtigen prikkel, dien Joseph opwekte en voortdreef, toen hij nog maar een jonge man was.

Toen de Kerk op 6 April 1830 georganiseerd was, ging zij voort haar ledental uit te breiden, door zich over de geheele wereld aanhangers te verwerven. Zij ging niet tot heidensche naties, noch rechtstreeks naar de eilanden der zee. Zij ging temidden van de Christelijke volken en verwierf zich een grooten oogst.

En deze „Mormoonsche zendingen” gingen, laat mij het u vertellen mijn broederen, „zonder buidel en male”. Zij hadden geen inkomen, dat hen een onbezorgd bestaan verzekerde; zij hadden geen buitenlandsch zendingsgenootschap, dat gelden voor hen verzamelde; zij gingen in vertrouwen op den Almachtigen God en zij predikten het Evangelie van Jezus Christus, zooals het gegeven was in deze bedeeeling.

In de groote steden van Amerika, van Engeland en van Duitschland, overal predikten zij het Woord van God. Het vereischt een machtigen prikkel om den mensch te bewegen zich af te wenden van alle bestaande manieren van prediken en uit te gaan, alleenlijk vertrouwend op God.

(Wordt vervolgd).

DE GOD IN WIEN 'K GELOOF.

„God *** heeft tot ons gesproken door den Zoon
*** dewelke is *** het uitgedrukte beeld Zijner
zelfstandigheid”.
(Hebr. 1).

Men zegt, de God in Wien 'k geloof: een Wezen
Van Licht en Heerlijkheid, een Geest in Gloriewoon,
Is stoflijk, is materiëel. Hoe lezen
Die critici de Heil'ge Schrift, die zegt: de Zoon

Is 't Evenbeeld des Vaders? Dien verzezen,
Dien grafontstegen Mensch, dien God, onzegbaar schoon,
Noemt men Hèm stòf! Ik zal dien spot niet vreezen.
In geest, gestalte en àl is Christus: Godspersoon.

Bekrompen, dat begrip? God, toch, Die woont en werkt
In 't onbegrensd heelal, alom, mag niet beperkt! —
Zijn màcht is zonder paal, Zijn geest en invloed stralen

Door 't Alrijk, eindeloos, door scheppingsoord op oord.
Hij is de Levenszon, die 't wereldruim doorgloort,
Niet vormloos, maar volmaakt als 't Christusbeeld te malen.

FRANK I. KOOYMAN.

Herinneringen en getuigenis van Parley P. Pratt.

Een redevoering, gehouden door
Ouderling Parley P. Pratt in de Bowery,
Salt Lake City, Zondag 7 Sept. 1856.

Geliefde Broeders en Zusters! Op het punt staande uit deze streek en het „plaatselijk zendingsveld”, waarin ik onder u geroepen was, te vertrekken, en gereed zijnde naar de „States” te reizen om een zending te vervullen, sta ik op om mijn gevoelens en geloof uit te drukken en mijn getuigenis bij u achter te laten.

Er zijn, vermoed ik, in deze vergadering eenigen onder u die mij persoonlijk vreemd zijn en die mijn getuigenis niet gehoord hebben. Ik was met deze kerk bekend en stond er mee in verbinding vanaf het 1e jaar van haar organisatie in de wildernis van westelijk New-York. Zij werd georganiseerd op den 6en April 1830 en ik werd gedoopt op den 1en September van hetzelfde jaar.

Toen ik lid van deze kerk werd, zou één kleine kamer alle leden kunnen hebben bevatten, die toen op de wereld waren, zelfs zou het kamertje dan niet vol zijn, want in dien tijd, geloof ik, waren er geen 50 leden. Het eerste wat mijn aandacht trok naar dit werk was „het Boek van Mormon”. Ik had het geluk een afschrift ervan te zien. Iemand, vreemd tegenover dit werk en zonder geloof er in, kreeg een afschrift in handen: hij vertelde het mij, en schonk mij het voorrecht het in zijn huis te mogen lezen. Dit was op een plaats, ongeveer een dagreis van de residentie van Joseph Smith, den Profet en zijn vader, verwijderd, en terwijl ik terugkeerde naar mijn bedieningswerk; want ik was toen reizende en sprekende, daar ik in verbinding stond met een volk, genaamd Campbellieten of Hervormde Doopsgezinden.

Ik had ijverig de Schriften onderzocht en tot God gebeden mijn geest te verlichten, opdat ik het zou kunnen verstaan; en Hij stortte Zijn Geest in mijn hart uit en bracht mij verstand, zoodat ik de Schrift tamelijk goed begreep, de letter van het Évangelie, zijn vormen en eerste beginselen in hun waarheid, zooals zij in den bijbel geschreven staan. Deze dingen stonden helder voor mijn geest; maar de macht, de gaven en de autoriteit van het Évangelie waren afwezig, dat wist ik, en ik verwachtte werkelijk dat zij zouden hersteld worden, want ik wist dat de dingen, die voorspeld waren, nooit vervuld zouden kunnen worden, totdat diè macht en diè autoriteit hersteld zouden zijn. Ik had ook een begrip van de letterlijke vervulling van de profetiën in den bijbel, zoodat ik werkelijk geloofde in en hoopte op de letterlijke herstelling van Israël, de vernietiging van het goddelooze, de tweede komst van den Heer Jezus Christus, en de overwinning van Zijn Koninkrijk

op de aarde. Dit alles verwachtte ik en de Geest scheen mij in te fluisteren dat ik het op mijn tijd zou zien.

Onder deze omstandigheden was ik reizende om het licht dat ik bezat ook aan anderen mede te deelen; en daarmee bezig zijnde vond ik, zooals ik tevoren zeide, het „Boek van Mormon”. Ik las zorgvuldig en vlijtig, een groot gedeelte ervan, zonder te weten dat het Priesterschap hersteld was geworden — zonder ooit gehoord te hebben van iets dat „Mormonisme” genoemd werd, of eenige gedachte te hebben omtrent zulk een kerk en volk.

Daar waren de getuigen en hun getuigenis van het boek, van de vertaling en van de bediening van engelen; en daar was de getuigenis van den vertaler; maar ik had hen niet gezien, ik had niet van hen gehoord, en dus ook geen gedachte aan hun organisatie of hun priesterschap. Alles wat ik ervan wist, was datgene wat ik, als vreemdeling, uit het boek kon halen; maar al lezende was ik overtuigd dat het waar was; en de Geest van God kwam op mij, terwijl ik las, en verlichtte mijn geest, overtuigde mijn verstand, en prentte de waarheid in mijn hersens, zoodat ik wist dat het boek wáár was. zoo goed als de mensch de dag van den nacht kan onderscheiden of iets anders dat tot zijn begrip gebracht kan worden.

Ik wist het niet door een of andere hoorbare stem van den hemel, door bediening van een engel of door een of ander visioen: maar ik wist het door den geest van verstand in mijn hart — door het licht dat in mij was. Ik wist dat het waar was, want het was licht, en was gekomen ter vervulling van de Schriften; en ik getuigde van deszelfs waarheid, tot de bureu, die, gedurende den eersten dag dat ik het las, in het huis kwamen van den ouden Baptist-diaken, Hamblin genaamd.

Deze zelfde geest leidde mij om te vragen naar den vertaler, Joseph Smith; en ik reisde te voet op een zeer warmen Augustusdag, met verwonde voeten, om dáár te komen waar ik vernomen had dat hij leefde; en des avonds kwam ik aan in de buurt van het kleine dorpje Manchester, toen gelegen in Ontario County, New-York. Onderweg haalde ik een man in, die eenige koeien dreef, en ik vroeg naar Joseph Smith, de vinder en vertaler van het „Boek van Mormon”. Hij vertelde mij dat hij ver weg woonde, iets meer dan 100 mijlen van daar, in den staat Pennsylvanië. Toen vroeg ik naar den vader van den profeet en hij wees mij het huis, maar zeide, dat de oude heer vertrokken was naar een naburige plaats. Na eenigen tijd, onder het praten, vertelde de man mij dat hij Hyrum Smith heette en dat hij een broeder was van den profeet Joseph. Dit was de eerste Heilige der Laatste Dagen, die ik ooit gezien had.

Hij noodigde mij uit bij hem te komen, waar ik moeder Smith en Hyrum Smith's vrouw aantrof, en zuster Rockwell, de moeder

van Orrin Porter Rockwell. We zaten bijna den geheelen nacht te praten, want ik had niet veel tijd, daar ik 2 plaatsen moest bezoeken en een lange reis te maken had. Ik moest den volgenden morgen terugkeeren, en wij spraken gedurende het grootste gedeelte der nacht zonder slaperig of moede te worden. Gedurende dat gesprek leerde ik iets van de rechten der kerk, haar organisatie, de herstelling van het priesterschap en vele belangrijke waarheden. Ik gevoelde terug te gaan om aan de bepalingen mij gegeven te voldoen en dat deed mijn bediening eindigen, daar ik gevoelde dat ik geen autoriteit had en dat ik heen zou willen gaan en het priesterschap gehoorzamen, dat weder op de aarde hersteld was.

Ik vervulde mijn plichten en was weder den volgenden morgen ten huize van Broeder Hyrum. Hij gaf mij een Boek van Mormon present, en ik gevoelde mij rijker in het bezit van dat boek, of de wetenschap daarin vervat, dan ik zou zijn, wanneer ik een waarborg had van al de boerderijen en gebouwen in dat land en het was één van de mooiste streken in de wereld. Ik wandelde eerst een eind, ging dan zitten om een korten tijd te lezen; want het was niet mijn bedoeling om het boek achter elkaar door te lezen. Ik wilde lezen en dan hetzelfde nog eens overlezen, en dan verder wandelen. Ik was vervuld met vreugde en blijdschap, mijn geest was rijk geworden en ik begon te beseffen, zóó levendig alsof ik het zelf gezien had, dat de Heer Jezus Christus in eigen persoon verscheen, in Zijn verreezen lichaam, en leerde aan het volk in Amerika in vroegere tijden. Hij was zekerlijk van den dood herreezen en opgevaren ten hemel en daalde af op het Amerikaansche vasteland, in Bountiful, in het noordelijk gedeelte van Zuid-Amerika, leerde de nakomelingen van Joseph, de Nephieten, en toonde zijn verreezen lichaam aan hen.

Zij betastten Hem, zagen Hem, en voelden de wonden in Zijn handen, Zijn zijde en Zijn voeten; en zij besproeiden ze met hun tranen, en kusten ze, en duizenden getuigden van deze dingen. Hij deelde hen Zijn Evangelie mede in haar volheid en klaarheid, in de tegenwoordigheid van duizenden, en beval hun het in een boek te schrijven; en Hij beloofde dat dat boek in deze der laatste dagen aan het licht zou komen, in den tijd van de groote herstelling van geheel Israël, en de vervulling van de profetiën die betrekking hebben op het groote werk der laatste dagen.

Ik kwam tot een begrip van deze dingen en vereenigde ze met mijn geloof, mijn verstand en wetenschap, met een warme liefde en een overtuiging, die ik nauwelijks kon bevatten, want òf ik had Hem in mijn gedachte bestudeerd, òf ik had zijn stem tot mij hooren fluisteren. Geloof ge niet dat ik mij daarin verheug?

(Wordt vervolgd).

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:

JOHN P. LILLYWHITE.

Assistent:

C. ZAPPEY.

„Aan hunne vruchten zult gij ze kennen”.

Door President Joseph E. Cordon, Cache Stake of Zion.

Is het niet een feit, dat een groot gedeelte van de Christelijke wereld de basis van hun recht stellen op de woorden van onzen gezegenden Verlosser: „Aan hunne vruchten zult gij ze kennen?” Dit wordt gewoonlijk gedaan, behalve wanneer het een zeker volk geldt en hierin ligt een groot onrecht.

Deze zelfde toestand bestond in de dagen van de persoonlijke bediening van onzen Heer hier op aarde. Niettegenstaande de zelfzucht en schijnheiligheid van velen in die dagen, beoordeelden zij elkander toch naar hun vruchten, behalve de Heiligen van die dagen, „Want wat deze secte aangaat, ons is bekend dat zij overal tegengesproken wordt”. (Hand. 28 : 22). Zij werden versmaad en verdreven, vervolgd en ten laatste werd hun Heer en Koning gruwelijk gekruisigd op Golgotha, waarna Zijn Apostelen en volgelingen werden onderworpen aan de meest onmenselijke handelingen door de handen van een zelfzuchtige gemeenschap. Waarom bleven zij toen niet bij hun snoevende aanmatiging? Eenvoudig omdat zij Satan toestonden jaloezie in hun harten te planten, hetwelk hun verstand en rede verstompte.

Het eenige volk waar kwaad van gesproken wordt in deze dagen gelijk als van hun kameraden in de dagen van Christus, is eveneens versmaad, verdreven en veroordeeld geworden en hun profeet-leider is ten laatste gruwelijk vermoord te Carthage, na hetwelk zijn volk — Heiligen van den Allerhoogsten God — van hun tehuizen werden verdreven in het midden van den winter en genoodzaakt den dood in het aangezicht te zien in een barre wildernis, alleen bewoond door heidenen en wilde dieren.

Ditselfde volk, onder leiding van hun geïnspireerden profeet — Brigham Young — kwam na een lange en moeilijke reis in het beloofde land in vervulling van de voorspelling van de oude profeten; Jesaja (2:2, 3) zeide: „Het zal geschieden in het laatste der dagen dat de berg van het Huis des Heeren zal vastgesteld zijn op den top der bergen en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen en tot denzelve zullen alle heidenen toevloeien. En vele volken zullen henengaan en zeggen: „Komt, laat ons opgaan tot den berg des Heeren, tot het Huis van den God Jacobs, opdat Hij ons leere van Zijne wegen en dat wij wandelen in Zijne paden”.

Het Rotsgebergte is de plaats, welke was aangewezen door den gemartelden profeet Joseph Smith als de plaats waar de Heiligen zouden heengaan en waar zij een machtig volk zouden worden op de bergen van Israël. Leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn daar bij tienduizenden van iedere beschaafde natie vergaderd en zij worden inderdaad spoedig het licht der wereld.

Op de laatste jaarlijksche Algemeene Conferentie van de Kerk, gehouden van 6—10 April te Salt Lake City, gaf Pres. Grant een verslag van het werk over het jaar 1921. Waarvan ik hier eenige gegevens weergeef en ik vraag de lezers om alle vooroordeel terzijde te zetten, indien die er is, en dit volk naar hun vruchten te oordeelen. Er is besteed voor het onderhoud van de 86 „stakes” en de 879 wijken van Zion 925.270 dollar, voor de besturing der Kerscholten, welke onder de beste der Vereenigde Staten gerekend worden, de som van 893.000 dollar en deze som is buiten de belasting, die jaarlijks wordt betaald aan de publieke scholen van den Staat. Vele voorname opvoeders verklaren dat Utah aan het hoofd staat van eductie. Andere geringere bedragen gelijksoortig aan de bovengenoemde, maken een totaal-uitgaaf van 2.255.234 dollar.

Voor het oprichten van kerken en het onderhouden van 24 zendingen in de wereld, welke 789 vertakkingen bevatten, is 518.647 dollar uitgegeven. De 1.688 zendelingen in het veld ontvingen van hun ouders en vrienden de som van 860.640 dollar en zij het bekend, dat geen van deze werkers in des Meesters Wijngaard eenige aardsche vergoeding, wat dan ook, ontvingen, maar zij betalen hun onkosten met het geld, hetwelk zij van hun tehuizen ontvangen. Berekenende de waarde van den tijd van deze zendelingen op de geringe som van 100 dollar elk per maand, dan zou hun tijd 2.025.600 dollar per jaar waard zijn. Het gemiddelde berekende aantal zendelingen over 1921 is beneden het gewone aantal door de financiële omstandigheden, welke over de geheele wereld heerschen. Behalve dit aantal waren er 2.046 plaatselijke zendelingen in Zion, welke een gedeelte van hun tijd gaven om het Evangelie te verkondigen. Er zijn gedurende het jaar 252.879 Boeken van Mormon uitgegeven, 8.746.793 tractaten en 171.049 vergaderingen gehouden. De doop voor de dooden, zegeningen en verzegelingen voor de levenden en de dooden volvoerd in de verschillende Tempels, vereischten den arbeid van vele duizenden der Heiligen, totaal 646.410.

Het geboortecijfer is 37.3 per 1000; het sterfte-cijfer is zichtbaar het laagste in de wereld, zijnde maar 8.2 per 1000, terwijl het in de Vereenigde Staten ongeveer 14 per 1000 is. Dit is ook veel lager dan van de oude levensverzekeringmaatschappijen, welker leden alleen zijn samengesteld uit deze, die door bekwame geneeskun-

digen nauwkeurig zijn onderzocht. Kindersterfte is onder de Heiligen der Laatste Dagen ongeveer de helft minder dan in de Vereenigde Staten. Nergens in de geschiedenis kan een hoog geboorte-cijfer en laag sterfte-cijfer gevonden worden onder een slecht en vervallen volk. Het behoud van zoovele levens moet zeker het resultaat zijn van een geregeld en goed leven. Dezelfde hooge moraal is in de Kerk verlangd zoowel van den man als van de vrouw.

Een goed tehuis is de zekere grondslag van beschaving en de leiding der volken. Vijf-en-zeventig percent van de Heiligen der Laatste Dagen bezitten hun eigen huis en de overigen zullen volgen als zij de geboden van God willen onderhouden, welke Zijn kracht tot zaligheid is, beide geestelijk en maatschappelijk. Geen ander volk keurt ledigheid zoozeer af dan de Heiligen en zij verklaren zeer nadrukkelijk dat de luiard het brood van den arbeider niet zal eten. „En de luiard zal geene plaats in de Kerk hebben, tenzij hij zich bekeert en zijne wegen verbetert”.

Het bovenstaande toont het wondervolle werk aan, hetwelk in een jaar tot stand gebracht wordt door een volk dat in het verledene weinig begrepen is, maar die door hun vlijt en bestendig leven zichzelf voorgoed hebben gevestigd in de harten van de oprechten, die gewillig zijn een volk naar hunne vruchten te oordeelen. „Gij zult hen aan hunne vruchten kennen. Leest men ook eene druif van doornen, of vijgen van distelen?

Alzoo iedere goede boom brengt voort goede vruchten, en een kwade boom brengt voort kwade vruchten.

Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen.....

Zoo zult gij dan hen aan hunne vruchten kennen.” (Matth. 7 : 16—20).
M. H.

Oppositie tegen de Waarheid.

Wij zijn niet ontmoedigd, wij zijn niet afgeschrikt, wij zijn niet lafhartig. Wij gelooven in den Heer en wij weten dat Hij machtig is om te behouden dat Hij de bestemming van dit volk geleid heeft vanaf het begin tot nu toe, en dat het niet is tengevolge de wijsheid der menschen, dat wij de plannen, complotten en kuisperijen onzer vijanden zijn ontkomen en het ons is toegestaan om in dit land te leven en te groeien om er te worden wat wij zijn; maar door de wijsheid, genade en zegen van Hem die niet alleen het lot van den mensch, maar ook der natiën bestuurt. Wij

zijn alles aan God verschuldigd, wij geven Hem onzen dank voor Zijn liefde en zorg en bescherming.

Het schijnt mij toe, dat wij eenigszins dank verschuldigd zijn aan degenen, die het werk van den Heer zoo bitter hebben tegenstaan; want in al hun tegenwerking tegen ons volk heeft de Heer Zijn macht en wijsheid ontvouwd en heeft ons meer in de bekendheid en gunst van de ontwikkelden dezer aarde gebracht. Zelfs de plannen dergenen, die het werk van God wenschten tegen te staan, hebben Zion goed gedaan.

Toch is er geschreven, en ik geloof dat het waar is, dat er ergernis zal komen, maar wee dengenen, door wien het komt, maar zij zijn evenals wij in de hand des Heeren. Wij brengen geen beschuldiging tegen hen in. Wij wenschen hen over te laten aan den Almachtige om met hen te handelen, zooals het Hem goed dunkt. Ons werk is om rechtvaardigheid op de aarde te doen, om naar de vermeerdering van de wetenschap van den weg en den wil van God te zoeken en van Zijn groote en heerlijke waarheden, welke Hij geopenbaard heeft door middel van Joseph den Profeet; niet alleen voor de Zaligheid van de levenden, maar voor de verlossing en zaligheid der dooden.

Wat mij aangaat, vrees ik niet zoozeer de vijanden van buiten als ik de innerlijke vijanden vrees. Een vijand, die wij zien en die wij in het open veld ontmoeten kunnen, is veel minder te vreezen dan een loerende, bedriegelijke en verraderlijke vijand binnen in ons, welke de zwakheden van onze gevallen menschelijke natuur zijn, welke maar al te dikwijls onbelemmerd worden toegestaan onze zinnen te benevelen en onze toegenegenheid van God en Zijn waarheid af te leiden, totdat zij zelfs de grondvesten van ons geloof aantasten en ons verlagen beneden de mogelijkheid of hoop op verlossing in deze of de komende wereld.

Dit zijn de vijanden, die wij allen bestrijden moeten, welke de grootste zijn, waar wij mede te maken hebben in deze wereld en de moeilijkste om te overwinnen. Zij zijn de vruchten van onwetendheid, gewoonlijk voortkomend uit onberispde zonden en en kwaad in onze eigen harten. Het werk, dat op ons rust, is onze hartstochten te bedwingen, onze inwendige vijanden te overwinnen en toe te zien, dat onze harten recht voor het aangezicht van God staan, opdat er niets is, dat Zijnen Geest kan grieven en ons weg kan leiden van het pad der plicht.

M. H.

Pres. J. F. SMITH in
„Mormon Doctrine”.

DE GOD DIE ONZE GANGEN LEIDT.

Daar is een God, die onze gangen leidt,
 Wiens beeld verborgen blijft, Wiens naam verzwegen.
 Bij 't dalen van den dag, op stille wegen,
 Is alles vol van Zijn aanwezigheid.

Uit zwoele steden waar verlokking vleit,
 Zijn wij met Hem der bergen weg gestegen.
 Nu vragen wij: „Wat toekomst voert Ge ons tegen,
 Ons sterflijken, Gij die onsterflijk zijt?

Voert Gij ons naar een andere werkelijkheid,
 Waarvan het nooit-geziene licht zou dringen
 Verblindend door den voorhang van den tijd?

Of houdt Ge ons slechts een diepe rust bereid,
 Als wij aan 't einde zijn der aardsche dingen,
 Stilzwijgend God, Die onze gangen leidt?”

D e N i e u w e G i d s, April '22.

J. J. VAN GEUNS.

Een Antwoord.

Werd van den God, die onze gangen leidt —
 Hoe dank ik U, o Dichter, voor die woorden! —
 Werd van dien God door Zienersmond gezeid:
 „Mijne oogen zagen Hem, mijne ooren hoorden...”

Naamt gij het aan? Een knaap brengt dat bescheid!
 Een Glorie-Wezen daalde uit hooger oorden,
 Het Evenbeeld des Zoons, Heil-Majesteit,
 Glans-Mensch in Wien al de volmaaktheën gloorden.

Hij voert ons naar een andere werkelijkheid,
 Dus luidt Zijn Woord, aan Zijn Profeet gegeven:
 „Dit is Mijn werk, Mijn roem, dat Ik bereid,

Met liefde, die zich over allen spreidt,
 De onsterfelijkheid des menschen, 't eeuwig leven,
 Want geest-en-element Volglorie beidt.”

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

Uit ons eigen Zendingsveld.

Is er verschil tusschen een man die gedoopt is en een die niet gedoopt is?

Een onuitputtelijk verschil, zeg ik u, maar het is enkel zichtbaar voor hen, die verlicht zijn door den Geest Gods. Het is een onmetelijk verschil, te groot om te begrijpen voor iemand, die dien Geest niet heeft.

Neemt twee mannen, zij kunnen wel gelijk zijn in goedheid, of gelijk in zedenleer, kuischheid en eerlijkheid, maar de een is gedoopt en de andere niet. Er is een gewichtig verschil tusschen hen, want één is een zoon Gods verlost door gehoorzaamheid aan wetten en de andere blijft in duisternis.

Het geloof van hem, die niet gedoopt is, baat hem maar weinig, want hij, die de wetten der wijsheid leert zonder ze te gehoorzamen in zijn leven, is gelijk aan een man, die in zijn velden werkt en niet zaait.

Door een aanhoudend opvolgen van de beginselen en leerstellingen van Christus en door een dagelijksche bekeering ontvangt hij, die werkt, den Geest van bekeering.

Terwijl veel verbetering mogelijk is voor ons allen, geloof ik toch wel, dat de Geest van bekeering bij de meeste mannen en vrouwen van deze Kerk aanwezig is en als zij zich bekeeren, daalt de Geest van bekeering meer en meer op hen, en zij gevoelen hun zwakheden en de noodzakelijkheid van een dichtere communicatie met den Heer om de zegeningen te ontvangen, die zoo noodig zijn hen gedurende den dag te helpen.

Bij een zekere gelegenheid zeide Paulus: „Ik sterf dagelijks”, en dat is ook waar. Daar waren vele dingen, die hij dagelijks uit zijn leven verbande, gelijk alle mannen en vrouwen, die vooruitgang maken en een kennis krijgen van hun Zaligmaker. En indien er ooit een tijd was dat het noodig was om bekeering te prediken en in toepassing te brengen, is het de tegenwoordige tijd.

Bekeering is de afbreking van ons vroeger gedrag onder den vasten indruk, dat het onaangenaam is in de oogen van God. De man die zich bekeert, kent onrecht. Hij voelt zijn eigen onvoldoendheid, Hij begint te zien wat mogelijk geweest was, Hij heeft verdriet over zijn tekortkomingen en verlangt naar een beter leven. Hij besluit om ongerechtigheid te schuwen en streeft naar het goede. Zijn besluit is volbracht in verbetering, in afbreking van zijn vroeger gedrag. Het veranderde leven maakt hem begeerig om zooveel mogelijk herstelling te maken, want hij begint de wet van vergoeding te leeren kennen.

De eerste vrucht van bekeering is de doop.

„Johannes was doopende in de woestijn en predikende den doop der bekeering tot vergeving der zonden”, (Markus 1: 4) en hij, wiens zonden weggewassen zijn, is zeker gelukkiger dan hij, die den laatsten penning moet betalen.

„Petrus en Johannes, dewelke afgekomen zijnde, baden voor hen, dat zij den Heiligen Geest ontvangen mochten. (Want hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleenlijk gedoopt in den naam des Heeren Jezus); toen legden zij de handen op hen, en zij ontvingen den Heiligen Geest”. (Handelingen 8 : 14—17).

Wanneer deze verordeningen geschieden door menschen die de macht hebben om in den naam van God te handelen, zal hij, die gedoopt wordt vandaag, juist zoo goed den Heiligen Geest ontvangen als in de dagen van de Apostelen.

De Gave des Heiligen Geestes bevestigt op den mensch het recht, bij alle gelegenheden, wanneer hij waardig is en het wenscht, de kracht en het licht van de waarheid van den Heiligen Geest te ontvangen.

Het verleden is vol van glorie en de toekomst is vol van beloften voor den man, die Gods wetten gehoord en gevolgd heeft.

Gelegenheden komen tot alle menschen en die man of vrouw die hen ten nutte maakt, is de man of vrouw die voorspoedig is.

Wij vertellen u dat het wonderbaar is om mannen en vrouwen te vinden, die de kracht hebben om kwaad te weerstaan en het recht te verheffen. Het bewijst, dat God geen aannemer des persoons is; maar in ieder land en elk klimaat zijn mannen, die God respecteeren, en zij ontvangen de kracht om te overwinnen en wanneer zij overwonnen hebben en het hebben bewezen, worden zij gezegend en geëerd en voorrechten zijn tot hen gegeven, die niemand kent, die de ondervinding niet gehad heeft.

Wij als arbeiders in het werk van God verheugen ons, omdat met Gods hulp weer zeven menschen de noodzakelijkheid van gehoorzaamheid aan Gods wetten hebben gezien en verleden Vrijdag (23 Juni) werden gedoopt na een vurige vergadering, welke druk bezocht was door leden en vreemdelingen. In onze vergadering van verleden Zondagavond hebben zij, die Vrijdag gedoopt zijn, de Gave des Heiligen Geestes ontvangen. Allen van de 80 menschen (23 waren vreemdelingen), die aanwezig waren, hebben den Geest Gods gevoeld en zich verheugd.

Het werk is bloeiende in de Amsterdamsche Conferentie en bijzonder in de Utrechtsche vertakking en nu een vraag: Indien God met ons is, wie is tegen ons?

Wm. LEVI PHILLIPS.

GERRIT VAN MONDFRANS.

JOHN VETH.

WILLEM KWANT.

Conferentie Aankondiging.

De groote Rotterdamsche Conferentie, welke belangrijker zal zijn dan ooit tevoren, zal gehouden worden 20, 21, 22 en 23 Juli, en wel als volgt:

Donderdag 20 Juli groote openbare vergadering des avonds 8 uur.

Vrijdag 21 Juli groote openbare vergadering des avonds 8 uur.

Zaterdag 22 Juli des morgens 10 uur zendelingen-vergadering en des avonds 8 uur ambtenaren- en ambtenaressen-vergadering.

Zondag 23 Juli groote openbare vergaderingen des morgens 10 uur en des namiddags 2 uur.

Alle dezen in de gewone zaal: St. Janstraat 15a.

Zondag 23 Juli groote openbare vergadering des avonds 7 uur in de groote zaal van het Nutsgebouw Oppert 81.

Allen welkom !!

Aangekomen.

Uit Zion is aangekomen ouderling John Visser. Groningen is hem als arbeidsveld aangewezen.

INHOUD.

<p>Een uitdaging: Kunnen de critici op het Mormonisme een hooger plan en betere resultaten aantoonen in alle wegen van het goede, dan Mormonisme alreeds heeft bereikt? blz. 213</p> <p>De God in wien 'k geloof . . . " 217</p> <p>Herinneringen en getuigenis van Parley P. Pratt . . . " 218</p>		<p>„Aan hunne vruchten zult gij ze kennen” . . . . . blz. 221</p> <p>Oppositie tegen de Waarheid . . . . . " 223</p> <p>De God die onze gangen leidt . . . . . " 225</p> <p>Uit ons eigen Zendingveld . . . . . " 226</p> <p>Aangekomen . . . . . " 228</p>
---	--	---

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.